

தமிழ் மலையாள தன் வரலாற்று நாவல்கள் - ஒருபார்வை

ப. சாந்தி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி, திருவனந்தபுரம்-695034, இந்தியா.

Autobiographical Novels in Tamil, Malayalam - An Overview

P. Santhi a, *

^a Department of Tamil, University College, Trivandrum 695034, India

* Corresponding Author:

santhipm@gmail.com

Received: 03-02-2022

Revised: 09-04-2022

Accepted: 21-04-2022

Published: 30-04-2022

ABSTRACT

Novel is the youngest form of Tamil language literature. One of the changes brought about by the arrival of Europeans. In the 18th and 19th centuries, novel literature began to develop in Tamil. The invention of the printing press of the Europeans paved the way for prose literature. The development of prose led to the emergence of the novel. In the West, novels focused on contemporary issues. The first novels in Tamil depicted the culture of the Tamils. Autobiographical novels are one of the emerging genres of contemporary novels. Like Tamil, Malayalam also produced its own historical novels during the same period. This essay compares autobiographical novels in both languages.

Keywords: Autobiographical Novels, Tamil, Malayalam, literature

முன்னுரை

நாவல் என்ற இலக்கிய வகை தமிழ் மொழி இலக்கியத்தின் மிக இளைய வடிவம். ஐரோப்பியர் வருகையால் கிடைக்கப்பெற்ற மாற்றங்களுள் ஒன்று. 18, 19 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நாவல் இலக்கியம் தமிழில் வளரத் தொடங்கியது. ஐரோப்பியரின் அச்ச இயந்திரக் கண்டுபிடிப்பு உரைநடை இலக்கியத்திற்கு வழிகோலியது. உரைநடை வளர்ச்சி நாவலின் தோற்றத்திற்குக் காரணமானது. மேலை நாடுகளில் நாவல்கள் சமகாலப் பிரச்சினைகளை மையமாகக் கொண்டிருந்தன. தமிழில் முதலில் தோன்றிய நாவல்கள் தமிழர்களின் பண்பாடு கலாச்சாரத்தை முன்னிறுத்துவனவாக அமைந்தன. அவ்வகையில் சமகாலத்தில் வளர்ந்து வரும் நாவல் வகைகளுள் ஒன்றாக தன் வரலாற்று நாவல்கள் விளங்குகின்றன. தமிழைப் போலவே மலையாள மொழியிலும் இதேகாலகட்டத்தில்தன் வரலாற்று நாவல்கள் தோன்றின. இக்கட்டுரை இவ்விரு மொழியிலும் தோன்றிய தன் வரலாற்று நாவல்களை ஒப்பாய்வு செய்கிறது.

தமிழ் மொழியில் தன் வரலாற்று நாவல் தோன்றிய சூழல்

ஒரு காலத்தில் தன் வரலாற்றிலக்கியங்கள் மேற்குடியினரால் மட்டுமே படைக்கப்பட்டது, அதுவும் அவர்களது புகழையும், வெற்றிச் சிறப்புக்களையும் மட்டுமே உள்ளடக்கமாகக் கொண்டிருந்தன. தன் வரலாற்று நாவல்கள் தன் வரலாறிலிருந்து சற்று வேறுபட்டது. தன் வரலாறை உள்ளடக்கமாகக் கொண்டது என்றாலும் தன் வரலாறைப் புனைவுடனும், சுவையுடனும் வெளிப்படுத்துவது. தன் வரலாறு மேற்குடிமக்களிடமிருந்து விளிம்பு நிலை மக்களுக்குரியதாகவும் மாறியது. தன் வரலாறு எழுதியவர்கள் வாழ்வில் தான் பெற்ற வெற்றிகளைத் தன்

அனுபவங்களைக் கடந்தகாலவாழ்வை வரும் தலைமுறைக்கும் பகிர வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் படைத்தனர். இதில் அவர்களது குறைகளை வெளிப்படுத்தவில்லை. கல்வி கற்றவர்களாகவும் மேல்குடியினராகவும் விளங்கியதால் தங்கள் பெருமைகளை வெளிப்படுத்தினர். தமிழ்ச் சமூகத்தைப் பொறுத்த வரை சாதியும் பெண் அடிமைத் தனமும் உச்ச நிலையில் இருந்தது. பெண்ணிற்கு எதிரான கட்டமைப்புகளும். சாதீய ஏற்றத் தாழ்வுகளும் தமிழர் வாழ்வை நிர்ணயித்தது. ஆணாதிக்க சமூகத்தில் பெண்ணிற்கு அவளுக்கான இடமும், சுதந்திரமும் அளிக்கப்படவில்லை. அவளது குரல் சமையலறைக்குள் ஒதுங்கியது. தன் வரலாறு படைத்தவர்கள் அவர்களது துறை சார்ந்த வெற்றிகளையும் குலப்பெருமைகளையும் முதன்மைப் படுத்தினர். சமுதாயத்தின் விளிம்பு நிலை மக்களின் வாழ்வு பதிவு செய்யப்படவில்லை. தமிழில் உ.வே சாமிநாதய்யரின் “என்சரித்திரம்” திரு.வி.கல்யாணசுந்தரத்தின் தன் வரலாறு போன்றன துறை சார்ந்த வெற்றியையே முன்வைத்தன. இந்தியாவில் பெண்களுக்குப் பலநூற்றாண்டுகளாகக் கல்வி, சமத்துவம், சமூக மதிப்பு ஆகியன மறுக்கப்பட்டிருந்தன. இச்சூழலில் 19-ஆம் நூற்றாண்டில் கல்வி கற்ற முதல் தலைமுறைப் பெண்கள் தங்கள் துறை சார்ந்த அனுபவங்களை கல்வி கற்ற அனுபவத்தை, சமூக சேவையை தன்வரலாறாகப் பதிவுசெய்தனர். காலப் போக்கில் தன்வரலாற்றின் போக்கில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. பெண்ணியம், மார்க்சியம் தலித்தியம் போன்ற கோட்பாட்டு வளர்ச்சியால் மேற்குடி மக்களிடமிருந்த தன் வரலாறு சமுதாயத்தின் விளிம்பு நிலை மக்களிடம் வந்தது. அவர்களும் தங்கள் வாழ்வைப் பதிவு செய்யத் தொடங்கினர். இவ்வகையில் இருபதாம் நூற்றாண்டில் தன் வரலாற்றின் புதிய வளர்ச்சியாக தன் வரலாற்று நாவல்கள் தோன்றின (Savithri, 2012).

தன் வரலாற்று நாவல்கள் தன் வரலாறை விட உணர்வு பூர்வமாக, சுவையுடனும் கற்பனையுடனும் பதிவு செய்யப்பட்டன. புனைவும், உண்மையும் கலந்து புதுமையானதாக விளங்கியது. பெண்களே இத்தன்வரலாற்று நாவல்கள் படைப்பதில் முனைந்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழகத்தின் சமூகச் சூழல் பெண் படைப்பாளர்களைத் தூண்டியது. தன் வரலாற்று நாவல்கள் அனைத்துமே பெண்களின் மன உளைச்சல், வலி, சமூகத்தில் பெற்ற அவமானங்கள், அடக்கு முறைகள் போன்றவற்றின் வெளிப்பாடாகவே அமைந்துள்ளன. தமிழில் முதலில் தோன்றிய தன் வரலாற்று நாவலாக பாமாவின் “கருக்கை”க் கூறலாம். இது 1992-ல் வெளியானது. இது தலித் சமூக மக்களின் குரலாக வெளிப்பட்டது. தலித் மக்கள் அனுபவிக்கும் சாதியக் கொடுமைகளுக்கு எதிரான எதிர்ப்புக் குரலாக அமைந்தது. அதன்பின் 1998-ல் அழகிய நாயகி அம்மாளின் “கவலை” வெளியானது. இது “எங்கள் கதை” என்றே வெளியானது. குமரி மாவட்டத்தைச் சார்ந்த நாடார் குடும்பங்களில் காணப்பட்டு வந்த ஆணாதிக்கத்தையும் இச்சமூகத்தில் பெண் அடைந்த துன்பங்களையும் முன் வைத்தது இந்நாவல் (Alagiya Nayaki Ammal, 1998). இதன் பிறகு 2005-ல் “நிலாக்கள் தூர தூரமாக” என்ற நாவல் வெளியானது. இதன் ஆசிரியர் பாரததேவி. இவர் சிறு வயதில் தன் தந்தையை இழந்ததால் தாயின் கிராமத்தில் தன் சிறு வயது வாழ்வைக் கழித்தார். அவர் தன் வாழ்க்கை அனுபவத்தைக் கதையாகக் கூறியது தான் இந்நாவல். இவ்வாறு தமிழில் பெண்களுக்கெதிரான அடக்கு முறைகளும். சாதீயக் கட்டுமானங்களும் பெண்களைத் தன்வரலாற்று நாவல்கள் எழுதத் தூண்டியது. இவர்கள் படைப்புகள் ஆணாதிக்கத்திற்கு எதிரான, சமூகத்தின் சாதீயக் கொடுமைகளுக்கு எதிரான குரலாக அமைந்தன. தன் வாழ்க்கை அனுபவத்தின் மூலமாகச் சமூக அமைப்பைக் கேள்விக் குள்ளாக்க முயன்றனர். சமூகத்தை நோக்கி அனேக கேள்விகளை எழுப்பினர்.

மலையாள மொழியில் தன் வரலாற்று நாவல் தோன்றிய சூழல்

மலையாளத்திலும் தன் வரலாற்று நாவல்கள் தோன்றிய சூழல் தமிழ்ச் சூழல் போன்றே அமைந்திருந்தது. மலையாளத்தின் முதல் நாவல் அப்புநெடுங்நாடியின் “குந்தலதா” இந்நாவல் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களின் தாக்கத்தைக் கொண்டிருந்ததாக விமர்சகர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இது மலையாள புராணக் கதைகளையும் பண்பாட்டையும் உணர்த்துவதாக அமைந்திருந்தது. இதன் பிறகு வந்த சந்துமேனோனின் “இந்துலேகா” நாவல் தான் நாவலின் முழுவடிவத்தையும்

பெற்றதாக விளங்கியது. இந்நாவல் சமகால சமூக மதிப்பீடுகளைக் கேள்விக்குள்ளாக்குவதாக அமைந்தது. மட்டுமன்றி, பலதார மணத்தையும் எதிர்த்தது. என்று முனைவர் பஞ்சமின் குறிப்பிடுகிறார். இதைத் தொடர்ந்து மலையாளத்தில் பல சமூக நாவல்கள் தோன்றின, மேலைநாட்டுத் தாக்கம் குறிப்பாக பிரெஞ்சுநாட்டுத்தாக்கம்கொண்டநாவல்களை முகுந்தன் படைத்தார். தொடர்ந்து இத்தகைய நாவல்களை ஓ.வி. விஜயன், காக்க நாடன் போன்றோர் எழுதினர். ஐரோப்பியர்களின் சிந்தனைகளையும் போக்கையும் நவீனப் படைப்புகள் பெற்றிருந்தன. நகர வாழ்வு, நகர வாழ்வின் பிரச்சினைகள், இவற்றை மையமாகக் கொண்ட நாவல்கள் நவீன காலகட்ட படைப்புகளாக வெளிவந்தன. தமிழ் இலக்கியச் சூழலைப் போன்றே மலையாள மொழிச் சூழலிலும் பெண் படைப்பாளிகள் குறைவாகவே இருந்தனர். இங்கும் ஆணாதிக்கமே இருந்தது. பெண் படைப்பாளி ஒருவர் தான் எழுதிய ஒருசுலோகத்தை மலையாளத்தின் சிறந்த ஒரு படைப்பாளியிடம் காண்பித்த போது அவர் அதை விமர்சித்த பாங்கு மலையாளச் சூழலில் பெண் படைப்பாளிகளின் நிலையை உணர்த்தும், அம்பாடி குஞ்சுகிருஷ்ண பொதுவாள் என்ற மிகச் சிறந்த மலையாளக் கவிஞர் அப்பெண்ணிடம் “இனிமேல் இதுபோன்று தேவையில்லாதவற்றை எழுதினால் துணியால் அல்ல நல்ல வேலிக்கம்பியால் அடி தருவேன்” என்று அவர் கூறினதாக என்.கே.ரவீந்திரன் குறிப்பிடுகிறார். இந்நிலை மலையாள இலக்கியத்தில் தொடக்ககாலத்தில் இருந்தது. இத்தகையச் சூழலை எதிர் கொண்டு மலையாளத்தில் தங்கள் பிரச்சினைகளை படைப்பாக்கம் செய்த படைப்பாளிகள் தான் லலிதாம்பிகா அந்தர்ஜனம், சரஸ்வதி அம்மா, ராஜலக்ஷ்மி, மாதவிக்குட்டி போன்றோர், பெண்கள் தான் எதிர்கொண்ட பிரச்சினைகளை கதையாக, நாவலாக வெளியிட முயன்றனர். அம்முயற்சியால் மலையாள இலக்கிய வரலாற்றில் தோன்றிய புது வடிவமே “தன் வரலாற்று நாவல்கள்” அல்லது “ஆத்மகதா நாவல்கள்”. மலையாளத்தில் 1977-ல் “அக்னி சாட்சி” என்ற நாவல் வெளியானது. இது லலிதாம்பிகா அந்தர்ஜனம் என்ற நம்பூதிரிகுலப்பெண்ணால் எழுதப்பட்டது. இவர்தான் அனுபவித்த, நம்பூதிரிகுலப் பெண்கள் அனுபவித்த குலக்கட்டுப்பாடுகளின் இன்னல்களை இந்நாவலில் வெளிப்படுத்தினார். தமிழில் இத்தகைய தன் வரலாற்றுநாவல் தொண்ணூறுகளுக்குப் பின் தான் தோன்றியது. மலையாளத்தில் அக்னி சாட்சியைத் தொடர்ந்து மாதவிக் குட்டியின் “என்றே கதா”, வி.எம்.சுகறாவின் “ஆகாஷ்பூமிகளுடே தாக்கோல்”, ஹதீஜா மும்தாஸின் “பர்ஸா”, ஷெமியின் “நடவழியிலே நேருகள்” போன்றவற்றை தன் வரலாற்று நாவல்களாகக் கூறலாம் (Parsha, 2016). மாதவிக்குட்டி “என்றே கதா” என்ற பெயரில் தன்வரலாற்றை எழுதினார். அவர் அதை தன் வரலாற்று நாவல் என்று குறிப்பிடவில்லை. அதே போல் தான் மலையாள மொழியில் ஆண் படைப்பாளர்கள் சிலரும் தங்கள் வாழ்வை கதாபாத்திரங்களின் பெயர்களை மாற்றி கதையாகப் படைத்துள்ளனர். அத்தகைய தன்மையில் கதைகளைப் படைத்தவர் பஷீர். அவரது “பால்யகால சகி” அவரது வாழ்க்கை அனுபவங்களைத் தான் முன் வைக்கிறது. இவ்வாறு ஆண் படைப்பாளிகள் தங்கள் சுய வாழ்வைக் கற்பனையோடு எழுதினாலும் அதை தன் வரலாற்று நாவல் என்று குறிப்பிடவில்லை. வெளிப்படையாகச் சொல்லத்தயங்கினர் (Raveendran, 2016). இச்சூழலில் பெண்கள் தங்கள் கதைகளை வெளிப்படுத்த தயங்கவில்லை. இதனடிப்படையில் தோன்றியதே தன் வரலாற்று நாவல்கள்.

முடிவுரை

தமிழிலும் மலையாளத்திலும் தன்வரலாறு எழுதுவதில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் தான் தன்வரலாற்று நாவல்களுக்கு காரணமாயின. பெண்களை அடக்கியாண்டதன் விளைவாக அவர்கள் தங்கள் மன வலிகளை படைப்பில் கொண்டுவந்தனர். அவர்கள் வெளியுலகைப் பர்த்த பார்வைகளை, அவர்கள் தங்கள் திறமைகளை வெளியுலகுக்கு உணர்த்தவேண்டும் என்று எண்ணியதால் அதை தங்கள் படைப்பின் மூலமாக அதை சாதித்தனர். அதன் விளைவே தன்வரலாற்று நாவல்கள்.

References

- Alagiya Nayaki Ammal, (1998) Kavalai, Nattar Valakatriyal Aivu, Palayamkottai, India
Parsha, (2016) katheeya mumthasm C.T. Books, thiruvanandhapuram, India
Raveendran, N.K. (2016) Penneluthunna Jeevitham, C.T. Books, thiruvanandhapuram, India
Savithri, R. (2012) Ilakiyathiranaiviyal Oor Arimugam, Sakthi pathippagam, Thanjavur, India

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License